

stod af. Det har vi set igennem årtier, og det har vi også fået bekræftet i de senere år.

Når hr. Knud Erik Kirkegaard derfor giver udtryk for, at vi snart får et folketingsvalg, må jeg skuffe hr. Knud Erik Kirkegaard, hvis hans bevæggrund er at få en ny regering med henblik på at vende tilbage til de mere uforpligtende tider. Jeg kan ikke leve op til det ønske. Det tror jeg der forståelse for, i hvert fald i mit eget bagland.

Jeg skal så også gøre en indrømmelse i dag til hr. Ole M. Nielsen. Jeg var måske lidt uopmærksom i forhold til den politiske ordfører for Kristeligt Folkeparti. Jeg er ganske enig i hr. Ole M. Niensens indlæg om det engagement, som hr. Ole M. Nielsen selv repræsenterer, men også hr. Ole M. Niensens parti. Jeg kender godt engagementet. Jeg undskylder mig med, at jeg en gang imellem forveksler det selskab, Kristeligt Folkeparti somme tider befinder sig i. Man må forstå, at det somme tider smitter af.

Jeg vil også sige til den politiske ordfører for CD, at tilsvarende her skal siges i en god stund: CD's engagement i det gode arbejdsliv har vi jo også set mange gode eksempler på. Jeg vil sige, at jeg ved, arbejdsministeren vil kommentere det konkrete spørgsmål, som blev rejst også over for mig.

Jeg skal slutte med for min part at sige, at vi har fået større klarhed. Det er godt for det videre politiske arbejde. Vi ved, hvor skillelinjerne går. Der er dem, der har gode ord til arbejdsmiljøet, men ingen handling. Så er der dem, der for alvor kerer sig om arbejdsmiljøet suppleret af handling og suppleret af konkret regelsætning. Der er dem, der har modsat sig bedriftssundhedstjenestens indførelse her i landet med de beføjelser, der knytter sig dertil. Så er der dem, der så, at det var nødvendigt som en del af det moderne, velfungerende, menneskelige samfund.

Jeg takker for en god debat, og jeg ser frem til, at vi med det flertal, vi nu engang må arbejde på grundlag af, kan videreføre vores arbejde for at sikre større arbejdsglæde og bedre arbejdsvilkår for den store brede befolkning både i den offentlige sektor og i den private sektor.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Også jeg vil gerne takke for en god debat, der har bragt megen afklaring til stede, synes jeg. I tale efter tale er der jo konstateret en vis forståelse for de problemer, der ligger til grund for forespørgslerne, men det er unægtelig rigtigt, som statsministeren var inde på det, det er også ble-

vet meget tydeligt, at der er meget stor forskel på, hvor meget de enkelte partier vil følge op på den megen tale, den forstående tale i forhold til konkret handling.

Der er givet mange gode eksempler på i løbet af debatten, hvad der kan bringe os videre, gøre arbejdslivet mere menneskeligt, gøre arbejdslivet mere udfordrende – statsministeren var inde på det i sit indlæg med hensyn til en anden organisering af arbejdet – at sørge for, der er mere variation.

Hr. Ole M. Nielsen spurgte: Hvordan kan man gøre det i forhold til buschaufførerne? Og hvis man stiller det op, som hr. Ole M. Nielsen gjorde, kan man jo selvfølgelig smile lidt over problemstillingen, men der er faktisk gode erfaringer med at give f.eks. en gruppe af buschauffører ansvaret for planlægning og styring af udvalgte ruter og på den måde få indflydelse på egen arbejdsituation.

Og jeg tror, det i virkeligheden er en meget god idé at lade sig inspirere af, at der skal forskellige løsninger til i forhold til de forskellige gruppers særlige problemstillinger.

Jeg har noteret mig bred opbakning til en styrkelse af arbejdsmiljøforskningen, og ingen kan vel fortænke en arbejdsminister i at notere det med tilfredshed. Og jeg ser frem til, at den positive vilje også vil være at genfinde, når vi på et senere tidspunkt skal tilbage til den diskussion.

Så vil jeg gerne sige til hr. Knud Erik Kirkegaard, at de synspunkter, der er bragt til torvs om, at partssamarbejdet eller partssystemet skulle være sat ud af kraft eller måske ligefrem endda smadret i forhold til arbejdsmiljøarbejdet, at der synes jeg der er grund til, at hr. Knud Erik Kirkegaard lader sig orientere lidt tættere om den aktuelle situation.

Det er jo nu efterhånden temmelig længe siden, at begge parter atter blev repræsenteret i partssamarbejdet omkring arbejdsmiljøproblemerne. Den ene part havde en længere tænkepause, og jeg havde jo et håb om, at man så var kommet til så mange flere og nye kræfter, at det også gav en vitaminindsprøjtning til partssamarbejdet.

Det kan jeg af mange grunde ikke dokumentere har været tilfældet, men jeg tror, at man skal lade være med at forfalde til den konklusion, at det, at partnerne under den politiske fase ser væsentligt forskelligt på hensigtsmæssigheden i de lovforslag, regeringen lægger frem, er ensbetydende med, at partssystemet er sat ud af kraft. Det er ensbetydende med, at man godt kan have